पूजितस्तव पुत्रैश्च सर्व्वयोधैश्च भारत । वपुषा प्रतिजज्वाल मध्याह्ने भास्करो यथा ।
भीमसेनन्तु युध्यन्तं भारद्वाजरथम्प्रति । स्वयं दुर्य्योधनो राजा प्रत्यविध्यच्छितैः शरैः ।
तं भीमसेनो नवभिः शरैर्व्विव्याध भारत । दुर्य्योधनोऽपि विंशत्या शराणां प्रत्यविध्यत ।
तौ सायकैः प्रतिच्छन्नावदृश्येतां रणाजिरे । मेघजालप्रतिच्छन्नौ नभसीवेन्दुभास्करौ । ७४४०
ततो दुर्य्योधनो राजा भीमं विव्याध पञ्चभिः । पञ्चभिर्भरतश्रेष्ठ तिष्ठ तिष्ठेति चाब्रवीत् ।
तस्य भीमो धनुश्छित्वा ध्वजञ्च निशितैः शरैः । विव्याध कौरवश्रेष्ठं नवत्या नतपर्व्वणां ।
ततो दुर्य्योधनः क्रुद्धो धनुरन्यन्महत्तरं । गृहीत्वा भरतश्रेष्ठो भीमसेनं शितैः शरैः ।
अपीडयद्रणमुखे पश्यतां सर्व्वधन्विनां । निहत्य तान् शरान् भीमो दुर्य्योधनधनुश्च्युतान् ।
कौरवं पञ्चविंशत्या क्षुद्रकाणां समार्पयत् । दुर्य्योधनस्तु संक्रुद्धो भीमसेनस्य मारिष । ७४५
क्षुरप्रेण धनुश्छित्त्वा दशभिः प्रत्यविध्यत । अथान्यद्धनुरादाय भीमसेनो महाबलः ।
विव्याध नृपतिं तूर्णं सप्तभिर्निशितैः शरैः । तदप्यस्य धनुः क्षिप्रं चिच्छेद लघुहस्तवत् ।
द्वितीयञ्च तृतीयञ्च चतुर्थं पञ्चमन्तथा । आत्तमात्तं महाराज भीमस्य धनुराच्छिनत् ।
तव पुत्रो महाराज जितकाशी मदोत्कटः । स तदा च्छिद्यमानेषु कार्मुकेषु पुनः पुनः ।
शक्तिञ्चिक्षेप समरे सर्व्वपारशवीं दृढां । मृत्योरिव स्वसारं हि दीप्तां केतुशिखामिव । ७४५०
सीमन्तमिव कुर्व्वन्तीं नभसोऽग्निसमप्रभां । अप्राप्तामेव तां शक्तिं त्रिधा चिच्छेद कौरवः ।
पश्यतः सर्व्वलोकस्य भीमसेनस्य चाग्रतः । ततो भीमो महाराज गदां गुर्व्वीं महाप्रभां ।
चिक्षेपाविध्य वेगेन दुर्य्योधनरथम्प्रति । ततः सा सहसा वाहांस्तव पुत्रस्य संयुगे ।
सारथिञ्च गदा गुर्व्वी ममर्द्दास्य रथम्पुनः । पुत्रस्तु तव राजेन्द्र भीमाद्भीतः प्रणश्य च ।
आरुरोह रथञ्चान्यं नन्दकस्य महात्मनः । ततो भीमो हतं मत्वा निशामध्ये सुयोधनं । ७४५५
सिंहनादं महच्चक्रे तर्ज्जयन्निव कौरवान् । तावकाः सैनिकाश्चापि मेनिरे निहतं नृपं ।
ततो विचुक्रुशुः सर्व्वे हाहेति च समन्ततः । तेषाञ्च निनदं श्रुत्वा त्रस्तानां सर्व्वयोधिनां ।
भीमसेनस्य नादञ्च श्रुत्वा राजन्महात्मनः । ततो युधिष्ठिरो राजा हतं मत्वा सुयोधनं ।
अभ्यवर्त्तत वेगेन यत्र पार्थो वृकोदरः । पाञ्चालाः सञ्जया मत्स्याः कैकेयाश्चेदयस्तथा ।
सर्व्वौघेनाभिजग्मुर्द्रोणमाशु जिघांसया । तत्रापि सुमहद्युद्धं द्रोणस्यासीत् परैः सह । ७५६०
घोरे तमसि मग्नानां निघ्नतामितरेतरं ।

इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि घटोत्कचवधपर्व्वणि दुर्य्योधनापयाने षट्षष्ट्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १६६ ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ सहदेवमथायान्तं द्रोणप्रेप्सुं महारथं । कर्णो वैकर्त्तनो राजन् वारयामास संयुगे ।
सहदेवस्तु राधेयं विद्ध्वा नवभिराशुगैः । पुनर्व्विव्याध समरे नवभिर्नतपर्व्वभिः ।
तं कर्णः प्रतिविव्याध शतेन नतपर्व्वणां । सज्यञ्चास्य धनुः शीघ्रं चिच्छेद लघुहस्तवत् ।
ततोऽन्यद्धनुरादाय माद्रीपुत्रः प्रतापवान् । कर्णं विव्याध विंशत्या तदद्भुतमिवाभवत् । ७५५